

[Grethe Philip.]

Derimod kan der være noget i, at ægteparrene i øjeblikket stilles relativt for dårligt i forhold til de enlige. Det er egentlig ganske ejendommeligt, at man, så vidt jeg ved, ikke har foretaget nogen virkelige undersøgelser over, hvordan levestandarden er hos et pensionistægtepar og hos en enlig. Jeg synes, målsætningen må være, at den levestandard, vi yder dem via de offentlige sociale pensioner, skal være den samme, hvad enten det drejer sig om en enlig eller et ægtepar. Det er ikke let at udregne i penge, men det er for mig det, der er målsætningen. Måske er vejen også til denne ligestilling, at man efterhånden og over en periode gjorde grundpensionerne ens, men gav en boligstøtte, der var afhængig af husstandens boligudgift. Derved ville man jo komme til at graduere boligstøtten, således at man gav mindre til hver af ægtefællerne, end man kom til at give den enlige. Det er jo netop med hensyn til boligen, pensionister kan have en fordel ved at være to sammen og altså ved at være gift.

Skal vi se på finansieringen, vil jeg ganske kort sige, at går vi ind i øgede udgifter, er vi i mit parti betænkelige ved at lægge disse øgede udgifter over på en øget indkomstbeskatning. Vi synes, den i forvejen er meget belastet og ville i så fald foretrække overvejelser, der gik på andre former for beskatning.

Til slut vil jeg blot sige, at når vi overvejer pensionsreglerne, så er det for mig det afgørende, hvordan behovene ligger hos forskellige grupper. Det er et synspunkt, der for mig vejer mere til end disse ofte lidt tågede erklæringer om ligestilling. Det er i det hele taget typisk også for denne debat, at man taler så meget om ligestilling, men man præciserer ikke, hvad man forstår ved ligestilling. Man kan som bekendt definere det på mange forskellige måder.

Jeg mener, at denne ligestilling fås bedst ved at vi sammenarbejder pensionsreglerne og skattereglerne. Jeg vil ende med at sige igen: vi er åbne over for drøftelser om udbygning og tilpasning af pensionsordningen, men det må ske inden for de økonomiske muligheder, der står os åbne.

Inge Krogh (KrF):

Som det er nævnt adskillige gange, er det meget store problemer, der er lagt op til en

drøftelse af i denne debat, nemlig problemet med at skaffe gode og rimelige vilkår for vore ældre borgere samtidig med, at vi tager hensyn til den økonomiske tilstand i samfundet.

Angående forslag A vil vi mene, at pensionerne bør være ens til alle. Som socialministeren også har antydnet det, må vi se at komme bort fra indtægtsreguleringen af pensionstillægget. Vi mener, denne indtægtsregulering i mange tilfælde kan tage modet fra folk, som gerne ville tage en lille smule arbejde, hvad man ofte har godt af, hvis der er mulighed for det, og den kan være uretfærdig over for nogle, som har sparet op og får en måske ikke særlig stor renteindtægt.

Vi kan gå ind for forslaget om, at der ydes et boligtilskud. Vi ved, at huslejen er noget, der belaster pensionisterne meget stærkt, men vi mener dog også, som der bliver sagt, at der må være visse indskrænkninger for de meget store og kostbare huse og lejligheder.

Med hensyn til spørgsmålet om ens pension til alle, altså samme beløb til hver af ægtefællerne og til den enlige, må vi sige, at det stadig væk er sådan, at det dog er dyrere at være enlig; det er mere end halvt så dyrt at leve som enlig end som ægtefælle. Vi vil derfor mene, at man bør have ens pension til alle, men at man så kan give et husstandstillæg, og dette husstandstillæg kunne være ens for den enlige og for ægtefællerne.

Vi er sådan set også indstillet på, at pensionerne skal være skattefri, men her kommer spørgsmålet ind om vores fradragsregler, så en gennemførelse heraf må nok også indebære, at der kommer nogle forandringer i vores skatteregler.

Efter model B vil pensionen være afhængig af den periode, man har været erhvervsaktiv i. Vi mener, at der er visse uretfærdigheder i denne model. Det kan ske, at en ægtefælle bliver hjemme en årrække, 10-12 år eller måske endnu længere, eller måske slet ikke rigtig kommer ud på arbejdsmarkedet bortset fra de ganske unge år, og hvordan med dem, der er syge måske en årrække? Det vil gå ud over dem. Vi mener altså, at der i hvert fald skal være visse specielle regler for disse grupper.

Model C er, som det er nævnt flere gange, en særdeles kostbar ordning, idet pensionen kun skal være lidt mindre end den indtægt, man har haft, og den skal beregnes ud fra de 20 mest indbringende år i erhvervslivet. Det